

CAPITOLUL 8

COMPONENTELE INDUSTRIALĂ, DE CERCETARE, DE INFRASTRUCTURĂ ȘI COMUNICAȚII ALE SISTEMULUI SECURITĂȚII NAȚIONALE

8.1. INDUSTRIA DE APĂRARE

Industria de apărare, ca parte componentă a industriei naționale, s-a caracterizat până în ultimii 5-6 ani prin existența unor capacități de producție supradimensionate, care aveau ca obiect de activitate producerea de armament, muniții și tehnică de luptă a căror cerere pe timp de pace a scăzut continuu, atât pe piața internă, cât și pe cea externă.

Cererile de armament și muniții din partea forțelor Sistemului Național de Apărare au scăzut simțitor. Totodată, exporturile de produse militare românești au scăzut dramatic după anul 1990, ca urmare a faptului că România a respectat cu strictețe toate deciziile ONU, OSCE și UE privind embargoul asupra vânzărilor de armamente către unele țări, a încetării investițiilor pentru modernizarea tehnologiilor de fabricație și concurenței acerbe existente în prezent pe piața de armamente.

S-a impus necesitatea elaborării și implementării Strategiei dezvoltării industriei de apărare, menită să conducă la restructurarea și eficientizarea activităților pe criterii de rentabilitate, corelate cu nevoile Sistemului Național de Apărare, un rol însemnat revenind activităților de modernizare și re tehnologizare a capacităților de producție militară prin cooperări cu firme de prestigiu din țări membre NATO.

Obiectivele majore ale reformei industriei de apărare:

- Continuarea procesului de restructurare și regroupare a capacităților de producție, chiar și în localitățile monoindustriale, deși acest fapt a generat și continuă să genereze situații sociale tensionate pentru forța de muncă disponibilizată și nevoită să se reorienteze spre activități civile;
- Conversia unor capacități din industria de apărare și orientarea spre activități economice civile;
- Crearea pe unele platforme industriale, prin separarea de capacitățile de producție cu destinație militară, a unor parcuri industriale coordonate de autoritățile administrative locale, în cadrul cărora inițiativa fiecărui investitor să poată fi valorificată fără nici o constrângere; aceste acțiuni vor continua și în perioada 2004-2005;
- Continuarea procesului de privatizare a unor agenți economici aparținând sectorului industriei de apărare, cu respectarea procedurilor legale privind transparența participării la privatizare;
- Încurajarea cooperării cu firme străine prestigioase și a înființării societăților mixte capabile să asigure accesul la tehnologii moderne și la viitoarele programe europene în domeniul industriei de apărare;
- Continuarea procesului de creare a centrelor de excelență;
- Intensificarea eforturilor pentru satisfacerea cerințelor privind înzestrarea forțelor române participante la misiuni NATO și pentru asigurarea interoperabilității echipamentelor militare furnizate cu cele din dotarea trupelor NATO;
- Asigurarea de disponibilități raționale pentru export, cu respectarea prevederilor tratatelor și angajamentelor internaționale la care România este parte.

Continuarea procesului de descentralizare a activităților în domeniul economic și de sprijinire a privatizării și creării de societăți comerciale independente va permite îmbunătățirea flexibilității și posibilităților de adaptare a industriei la economia de piață.

Actuala formă de organizare a Ministerului Economiei și Comerțului permite aprofundarea aplicării unitare a unor programe de restructurare sectorială și la nivelul întregii economii, în vederea sporirii competitivității activităților desfășurate și a realizării, pe această bază, a unei creșteri economice stabile și durabile.

Măsuri și direcții de continuare a acțiunilor:

- reevaluarea capacităților de producție și analizarea unor noi posibilități de valorificare subsecventă a activelor agenților economici care nu contribuie direct la realizarea de produse militare;
- armonizarea gamei de produse și a producției cu necesitățile de înzestrare a forțelor Sistemului Național de Apărare;
- corelarea investițiilor în derulare cu nevoile reale ale forțelor Sistemului Național de Apărare și, după caz, angajarea de noi lucrări privind modernizarea, re tehnologizarea și dezvoltarea capacităților de producție existente;
- corelarea programelor de măsuri pentru realizarea conversiei industriei de apărare cu măsurile privind integrarea în activități economice a personalului disponibilizat prin încetarea/restrângerea activității în sectorul industriei de apărare;
- încurajarea cooperării cu firme străine de prestigiu, a înființării de societăți mixte profitabile, în scopul accesului la tehnologii moderne și al cooperării la programe internaționale ale industriei europene de apărare, precum și la cooperări multinaționale pe programe comune de cercetare ale NATO;
- specializarea ofertei de export pentru produsele cu grad avansat de prelucrare, modernizarea propriilor structuri de marketing și crearea de structuri specializate de marketing pe terțe piețe;
- intensificarea eforturilor pentru valorificarea potențialului propriu de cercetare-dezvoltare, asigurarea de cofinanțări și credite pentru realizarea de produse și tehnologii performante;
- dezvoltarea serviciilor de pregătire a procesului de producție (cercetare-proiectare, inginerie tehnologică, evaluare, prospectarea pieței), a serviciilor privind asigurarea mentenanței și reparațiilor și asigurarea calității, precum și a celor aferente comercializării (publicitate, service, distribuție), prin dezvoltarea ofertei de pachete de produse și servicii.

Continuarea implementării acestor măsuri și a celor de macrostabilizare prevăzute în Planul de acțiune al Programului de guvernare pe perioada 2001-2004 va favoriza relansarea economică și revigorarea procesului investițional destinat modernizării/re tehnologizării selective a capacităților de producție pentru apărare, precum și creșterii competitivității produselor cu destinație militară.

8.2. DIRECȚII DE ACȚIUNE ÎN DOMENIUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

Punerea în valoare și dezvoltarea potențialului cultural, științific și uman de care dispune România constituie o componentă și o resursă esențială a securității naționale și a modernizării societății românești.

Principalele direcții de acțiune în domeniul educației și cercetării sunt:

- promovarea societății educaționale în cooperare cu societatea civilă și în conformitate cu Carta Albă a Educației și Formării, elaborată de Uniunea Europeană;
- continuarea reformei sistemului de învățământ, ca fundament al politicilor în domeniul resurselor umane;
- asigurarea educației de bază, creșterea calității învățământului preuniversitar;
- racordarea învățământului superior la cerințele sociale și economice;
- promovarea în sistemul educațional a cerințelor societății informaționale;
- îmbunătățirea cadrului legislativ și instituțional pentru cercetare-dezvoltare;
- revigorarea, pe baze competitive, a sistemului național de cercetare capabil să contribuie în mod real la modernizarea societății românești;
- dezvoltarea și promovarea tehnologiei informației și creșterea numărului de specialiști în acest domeniu;
- protejarea, conservarea și restaurarea patrimoniului național și promovarea sa ca parte a patrimoniului cultural universal;
- promovarea culturii, ca fundament al dezvoltării durabile a națiunii și nucleu al identității naționale;
- protejarea diversității culturale și religioase, promovarea multiculturalismului și multiconfesionalismului, a dialogului cu reprezentanții vieții religioase;
- revigorarea politicilor în domeniul tineretului;

- îmbunătățirea cadrului juridic și instituțional în domeniul relațiilor interetnice, sprijinirea consolidării și dezvoltării identității etnice;
- pregătirea populației pentru impactul cultural al integrării europene și euroatlantice.

Ministerul Educației și Cercetării asigură implementarea politicilor în domeniul învățământului, cercetării, tehnologiei și inovării. În sprijinul asigurării securității și apărării naționale, obiectivele în domeniul educației și cercetării se vor focaliza pe:

1. Îmbunătățirea cercetării, dezvoltării și inovării în domenii cu impact asupra politicii de apărare a României, prin:

- fundamentarea unui sistem de calitate aferent elaborării rapoartelor de cercetare, precum și clasificarea rezultatelor de interes strategic în domeniul apărării, stimularea transferului tehnologic, a verificării rezultatelor, inovării, a absorbției și difuziei acestor rezultate în economia țării, în general; susținerea brevetării unor rezultate ca primă formă de valorificare;
  - organizarea de seminarii, mese rotunde, editarea și susținerea unor publicații din domeniu etc.
- 2. Armonizarea politicilor proprii din domeniul educației și cercetării** cu cele din domeniul apărării și cu celelalte domenii importante ale vieții economice și sociale ale țării (industrie, comerț, sănătate, muncă etc.).
- 3. Elaborarea Planului național de cercetare-dezvoltare** și inovare pe perioade multianuale, în concordanță cu prioritățile politicilor economice, sociale și militare ale Guvernului.
- 4. Implementarea sistemului informatic național pentru învățământ**, cercetare și tehnologie, având drept componentă principală apărarea națională.
- 5. Stimularea activității de cercetare științifică în domeniul energiei nucleare și utilizarea fenomenelor și proceselor atomice și nucleare în scopuri pașnice**, prin intermediul Agenției Naționale pentru Energie Atomică.
- 6. Stimularea participării României la programe și proiecte internaționale, europene, comunitare și bilaterale** în domeniul învățământului și cercetării științifice care pot să-și aducă contribuția la asigurarea securității și apărării naționale și integrarea României în NATO și UE. În acest sens, Programul Științific al NATO (*NATO Science Programme*) oferă sprijin pentru colaborarea internațională între oamenii de știință din țări membre NATO.
- 7. Dezvoltarea colaborării Ministerului Educației și Cercetării cu Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Administrației și Internelor** (crearea unor programe comune de educare în domeniul securității naționale sau introducerea unor elemente relevante în programele existente).
- 8. Stabilirea de teme de cercetare împreună cu Academia Tehnică Militară** privind pregătirea de specialitate a cadrelor militare, precum și dotarea cu tehnică de luptă a forțelor armate.
- 9. Măsuri în domeniul cercetării și educației pentru securizarea informațiilor cu caracter senzitiv**, în special a celor referitoare la cercetarea științifică cu aplicabilitate în domeniul militar.
- 10. Dezvoltarea unor programe de pregătire atât a personalului, cât și a elevilor și studenților în domeniul protecției civile.**

8.3. INFRASTRUCTURA TERITORIALĂ DE TRANSPORT

Prin planul de amenajare a teritoriului național, aprobat prin Legea nr. 71/1996, au fost definite direcțiile de dezvoltare a rețelelor naționale de infrastructuri, traseele și etapele de construcție a infrastructurilor de transport urmând să se stabilească pe baza studiilor de fezabilitate și a priorităților definite în strategiile sectoriale.

A fost adoptată Legea nr. 203/2003 privind realizarea, dezvoltarea și modernizarea rețelei de transport de interes național și european, cu modificările ulterioare, care preia prevederile aplicabile ale Deciziei Consiliului și Parlamentului European nr. 1692/1996, amendată prin Decizia nr. 1346/2001, precum și viitoarea Rețea transeuropeană de transport (TEN) pe teritoriul României.

Componentele rețelei de transport sunt: infrastructura de transport, rețeaua de management al traficului și rețeaua sistemului de poziționare și navigație.

Rețeaua va fi realizată gradual, prin integrarea rețelelor de căi de comunicații rutiere, feroviare, navigabile interioare, maritime și aeriene de pe întregul teritoriu al României în Rețeaua transeuropeană de transport.

Totodată, strategia națională în domeniul infrastructurilor de transport are în vedere și o dezvoltare regională echilibrată.

Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului (MTCT) este organul de specialitate al administrației publice centrale care asigură punerea în aplicare a politicilor specifice în aceste domenii.

Opțiunile strategice în domeniul transporturilor, în principal al infrastructurilor de transport, au în vedere dezvoltarea unor rețele de infrastructuri fizice specializate și eficiente, compatibile cu infrastructurile europene și mondiale care să susțină dezvoltarea durabilă a teritoriului național și care să asigure:

- afirmarea poziției României ca țară cu rol central în transporturile continentale și intercontinentale pe principalele traiecte geografice vest-est și nord-sud;
- organizarea rețelelor naționale pentru toate modurile de transport, astfel încât să se asigure o mai bună acoperire a teritoriului;
- eliminarea zonelor deficitare din punct de vedere al volumului și al calității transportului și satisfacerea mai bună a nevoilor de deplasare a cetățenilor;
- dezvoltarea transportului intermodal atât în trafic intern, cât și în zonele de impact cu principalele coridoare europene în trafic internațional;
- asigurarea unei cât mai mari securități în transport și a protecției mediului înconjurător.

Obiectivele specifice au în vedere:

- reabilitarea, modernizarea și dezvoltarea infrastructurilor de transport pentru îmbunătățirea confortului călătorilor, creșterea siguranței acestora și a eficientizării transportului de marfă, mărirea mobilității populației concomitent cu alinierea sistemului național de transport la sistemul european;
- dezvoltarea și modernizarea mijloacelor și instalațiilor de transport în vederea îmbunătățirii calității serviciilor, siguranței circulației și securității transporturilor;
- stoparea degradării infrastructurii și menținerea în exploatare a sistemului de transport;
- aducerea în parametri de funcționare și valorificarea capacităților existente prin reabilitarea și modernizarea infrastructurilor;
- înlăturarea sau prevenirea apariției restricțiilor de circulație și eliminarea blocajelor și aglomerărilor;
- interconectarea cu Rețeaua transeuropeană de transport și coridorul TRACECA;
- promovarea tehnologiilor de transport ecologice;
- integrarea drumurilor de interes local în rețeaua de infrastructură națională.

Programele/proiectele care susțin realizarea obiectivelor specifice au în vedere și relansarea activității constructorilor și furnizorilor de materiale, echipamente și instalații din România, în beneficiul atât al utilizatorilor, cât și al consumatorilor finali.

Ierarhizarea și etapizarea realizării în timp a proiectelor prioritare au la bază atât cerințele impuse de atingerea obiectivelor strategice asumate, cât și posibilitățile de acoperire a efortului financiar necesar realizării lor.

Adoptarea Programului Național de Securitate Aeronautică la noile tipuri de amenințări în concordanță cu normele comunitare în domeniu.

Integrarea în rețelele europene de transport

Integrarea infrastructurii românești în rețelele europene de transport are în vedere promovarea interconectării și interoperativității rețelelor existente prin concentrarea eforturilor investiționale asupra viitoarei Rețele transeuropene de transport convenite de România cu Uniunea Europeană, localizată în principal pe traseul celor **3 coridoare paneuropene de transport** care traversează România și care străbat zone geografice ale mai multor țări și leagă principalele centre economice și sociale ale acestora.

Construcția și modernizarea rețelelor de infrastructură situate pe coridoarele paneuropene de transport contribuie la integrarea graduală a țării noastre în familia țărilor continentului european și punerea în valoare a resurselor economice și turistice ale României, rețelele de infrastructuri devenind astfel importante artere ale pieței europene. Totodată, prin dezvoltarea rețelei paneuropene de infrastructuri de transport se creează premisele unor noi oportunități pentru populație, agenții economici și colectivitățile regionale și locale și se realizează legături eficiente între centre și regiunile periferice.

8.4. PROTECȚIA MEDIULUI ȘI ACTIVITĂȚILE NUCLEARE

Politica în domeniul apelor și protecției mediului, la nivel național este realizată de Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, care elaborează, de asemenea, strategia și regulamentele specifice de dezvoltare și armonizare a acestor activități în cadrul politicii generale a Guvernului.

În domeniul protecției mediului

Strategia protecției mediului în România formulează principiile, obiectivele generale și acțiunile care, întreprinse în mod coordonat, vor avea ca efect reducerea poluării și redresarea factorilor de mediu, cu prioritate în zonele intens populate. Strategia are în vedere participarea la acțiunile de protecție a mediului a tuturor ministerelor și autorităților publice, agenților economici și organizațiilor neguvernamentale implicate în probleme de mediu, precum și a populației. Prin obiectivele formulate, Strategia își propune: consolidarea cadrului legislativ, întărirea capacității instituționale, apărarea împotriva calamităților naturale și accidentelor ecologice, identificarea domeniilor cu grad înalt de risc, managementul potențialului hidrologic, prevenirea poluării industriale, gospodărirea deșeurilor (industriale, menajere și radioactive), securitatea instalațiilor nucleare dezafectate, modernizarea sistemului informațional pentru avertizarea și alarmarea populației, dezvoltarea cooperării internaționale etc.

Activitatea de urmărire și control al factorilor de mediu se realizează prin 42 de inspectorate județene de protecție a mediului, respectiv al municipiului București, și prin Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării". Protecția mediului reprezintă o coordonată esențială a îmbunătățirii vieții populației și a creșterii prosperității cetățenilor, necesitând o abordare unitară a riscurilor generate de componenta de mediu.

În domeniul nuclear

Strategia asigurării securității nucleare naționale, în condițiile în care tehnologia atomică constituie o componentă cuprinzătoare și diversificată a civilizației economice și sociale contemporane, are ca obiective: îndeplinirea condițiilor de siguranță nucleară și radiologică de către toate activitățile de profil, protejarea populației, a factorilor de mediu și a bunurilor materiale.

Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare (CNCAN) este abilitată ca autoritate națională cu rol de reglementare, autorizare și control. Reducerea posibilităților de declanșare a unor incidente sau accidente nucleare, ca și asigurarea riscului minim în utilizarea centralei nucleare electrice Cernavodă și a reactorilor de cercetare se realizează prin politica de autorizare și control, prin aplicarea standardelor internaționale și a normelor recomandate de Agenția Internațională pentru Energie Atomică, conform practicilor din țările Uniunii Europene, SUA și Canada.

În cursul anului 2001 au fost aplicate măsuri vizând: utilizarea tehnicilor moderne de evaluare a riscurilor declanșării incidentelor și accidentelor nucleare; protecția fizică, evidența, păstrarea și transportul materialelor radioactive și fisionabile speciale; gestionarea deșeurilor radioactive; controlul nivelului de pregătire a personalului care conduce și execută activitățile nucleare; obligativitatea procedurării și delimitării condițiilor tehnice de desfășurare, supraveghere și evaluare a tuturor acestor activități; controlul modificărilor în configurația instalațiilor; impunerea și controlul sistemelor manageriale moderne.

În exercitarea prerogativelor conferite de lege, CNCAN controlează aplicarea/respectarea prevederilor a 4 tratate și a 23 de convenții și acorduri bilaterale la care România este parte, încheiate în scopul neproliferării armelor nucleare, împiedicării deturnării materialelor nucleare de la activitățile de profil declarate la cele nedeclarate, cooperării în folosirea pașnică a energiei și pentru protecția împotriva radiațiilor.

De asemenea, **CNCAN coordonează sistemul național de control al materialelor nucleare**, cu ajutorul unei baze de date care conține evidența strictă a acestora, și autorizează orice transfer intern, import sau export de material radioactiv ori instalație nucleară.

8.5. COMUNICAȚIILE ȘI TEHNOLOGIA INFORMAȚIILOR

Într-o lume aflată în plin proces de globalizare, comunicațiile și tehnologia informației au căpătat o importanță deosebită. Pentru România, accelerarea modernizării acestui sector constituie un mijloc de recuperare a decalajului dezvoltării economice și un catalizator pentru eficientizarea reformei întregii societăți.

Transformările survenite pe scena relațiilor internaționale și apariția unor noi riscuri neconvenționale au deplasat epicentrul conflictualității de la câmpul strict militar către unul geopolitic și geoeconomic în care cunoașterea deține un rol primordial – *soft power*. În acest context, rolul informației și potențialul pe care îl au noile tehnologii ale informației și comunicațiilor în securitatea națională au devenit elemente primordiale de sprijin în domeniu.

a) Contribuția la integrarea în NATO și UE

Sectorul de comunicații și tehnologia informației are un rol important în integrarea României în NATO. Contribuția acestuia se realizează atât prin elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar punerii în practică a politicii de securitate în domeniu, cât și direct, prin pregătirea operatorilor pentru situații de criză, mobilizare și război și furnizarea unor soluții tehnice și economice pentru asigurarea compatibilității cu țările membre ale Alianței. Sectorul de comunicații are de asemenea un rol important în ceea ce privește cea de-a treia dimensiune a NATO – cercetarea științifică, prevenirea și gestionarea crizelor, precum și protecția mediului. Aceste elemente au fost luate în considerare la elaborarea proiectului de strategie în comunicații pentru perioada 2002-2012, în care aderarea la NATO este considerată prioritate națională.

Au fost adoptate Legea privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor, Legea pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea automată a datelor personale și libera circulație a acestor date și Legea de prevenire și combatere a criminalității informatice (Titlul III, Legea nr. 161/2003). Cele trei legi contribuie la minimizarea riscurilor inerente dezvoltării unor rețele globale de comunicații și informatice, circulației și prelucrării automate a datelor în aceste rețele, aliniind, totodată, legislația românească la cea europeană.

Actele normative promovate în ultimii ani conțin reglementări care completează cadrul legislativ românesc în materie de criminalitate informatică, codul penal și Legea comerțului electronic (care cuprind referiri la falsificarea instrumentelor de plată electronică și efectuarea de operațiuni financiare în mod fraudulos). Sunt reglementate, astfel, infracțiuni ca: accesul fără drept la un sistem informatic, interceptarea fără drept a unei transmisii de date informatice, modificarea, ștergerea, deteriorarea unor asemenea date, transferul neautorizat de date informatice, perturbarea gravă a funcționării unui sistem informatic, cauzarea unui prejudiciu material unei persoane prin introducerea, modificarea, ștergerea de date informatice, toate acestea prezentând o importanță deosebită pentru un proces firesc de integrare și funcționare în cadrul Alianței Nord-Atlantice.

De asemenea, a fost finalizat în anul 2003 și funcționează începând din 2004 un portal ce permite cetățenilor să sesizeze *on-line* autoritățile cu privire la activitățile cu caracter aparent nelegal din domeniul serviciilor societății informaționale. Proiectul-pilot implementează la cheie un număr de 25 de formulare electronice, care permit notificarea *on-line* a activităților ilegale din domeniul IT unor agenții guvernamentale, printre care MCTI, Ministerul Administrației și Internelor, Poliția, Parchetul, ANRC, ORDA. Astfel, portalul își propune: să devină un mijloc rapid, sigur și eficient de sesizare a autorităților competente în cazul unor activități cu caracter flagrant ilegal, să asigure confidențialitatea informațiilor, să garanteze integritatea datelor stocate, prelucrate și transmise, să asigure conectarea în condiții de securitate, de la distanță, a utilizatorilor înregistrați. Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, prin Direcția Generală Antifraudă în Tehnologia Informației, colaborează cu departamente similare din Ministerul Justiției, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Public, Serviciul Român de Informații, precum și cu furnizorii de servicii și mediul de afaceri, în vederea monitorizării faptelor de fraudă și piraterie informatică care au loc pe teritoriul României sau care sunt comise de cetățeni români.

A fost completată legislația pentru a garanta siguranța utilizării mijloacelor moderne de plată, a asigura că sistemele de plată cu acces la distanță asigură confidențialitatea datelor utilizatorilor, păstrarea secretului bancar, împiedicarea și monitorizarea accesului neautorizat în sistem – în general că s-au luat toate măsurile tehnice care să asigure exploatarea în siguranță a sistemelor.

În scopul asigurării anunțării și operativității intervenției în situații de urgențe civile a instituțiilor abilitate, au fost aprobate condițiile pentru instalarea, operarea, întreținerea și menținerea la nivelul cerințelor a Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, care utilizează numărul european 112. A fost promovată și aprobată de Parlament Legea privind asigurarea serviciului universal în domeniul comunicațiilor electronice, ceea ce va asigura pe viitor acces la comunicații în toate zonele țării.

Ca administrator al spectrului de frecvențe, MCTI a luat mai multe măsuri destinate a ameliora planificarea și gestiunea frecvențelor, prin implementarea unui sistem modern de monitorizare a spectrului și prin aprobarea Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvență, care se apropie și mai mult de alocarea comună europeană.

Pe plan instituțional, a fost creată **Comisia Interdepartamentală de Radiocomunicații**, organism consultativ ce reunește reprezentanți ai sectorului civil și ai instituțiilor din sistemul național de apărare, cu rolul de a armoniza punctele de vedere în problemele de interes comun referitoare la utilizarea frecvențelor. Pentru dezvoltarea pieței de telecomunicații, la 1 ianuarie 2003 piața telecomunicațiilor a fost deschisă total. Aceste măsuri, care constau în reglementări specifice, urmăresc implementarea unui cadru de reglementări cât mai apropiat de cel din Uniunea Europeană, model validat în practică și recunoscut ca favorabil de potențialii investitori.

Referitor la îndeplinirea condițiilor pentru aderarea României la Uniunea Europeană, procesul de îndeplinire a cerințelor instituționale și de reglementare specifice domeniului comunicațiilor și tehnologiei informației este în curs de finalizare. Au fost adoptate standardele europene în domeniul compatibilității electromagnetice și au fost elaborate documentele de politică și strategie privind implementarea serviciului universal. În cursul anului 2001, MCTI a prezentat Comisiei Europene dosarul Capitolului 19 – Comunicații și Tehnologia informației, care cuprinde agenda de îndeplinire a acquis-ului comunitar specific, precum și angajamentele asumate în vederea armonizării cadrului instituțional și de reglementare cu cele existente în Uniunea Europeană. În cursul anului 2002 a fost creată Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, care asigură monitorizarea permanentă a existenței competiției pe piața de comunicații electronice și intervine acolo unde este cazul.

Direcții de acțiune în dezvoltarea comunicațiilor și tehnologiei informațiilor:

- promovarea noilor tehnologii eficiente și trecerea efectivă la realizarea *societății informaționale*;
- orientarea pentru atragerea investițiilor străine;
- asigurarea protecției consumatorilor;
- garantarea unui sistem concurențial liber și onest;
- promovarea cerințelor *societății informaționale* în sistemul educațional;
- creșterea gradului de acces al cetățenilor la rețelele informatice;
- continuarea dezvoltării de soluții pentru furnizarea de servicii publice prin mijloace electronice către cetățeni și companii;
- participarea la programele Uniunii Europene în domeniu.

